

[Tove Jørgensen]

Det, man med andre ord kan gøre i et kapitalistisk samfund, er ikke at afskaffe ægteskabet, men i alle tilfælde at gøre det mere attraktivt også økonomisk at være gift end at leve papirløst, ikke af moralske, men af praktiske grunde. Men det kræver samtidig, at det ikke skal være sønderrivende at komme igennem en skilsmisse.

DKP har hævdet i betænkningen, at det, vi i virkeligheden er i færd med, hvis dette lovforslag vedtages, er at indføre en form for tvangsægteskab, forstået således at det ikke længere er parterne selv, men samfundet, der bestemmer, hvornår parterne kan anses som sidestillet med ægtefæller, og det finder vi er forkert. Formålet med ægteskabet kan efter DKPs opfattelse kun være over for samfundet at tilkendegive, at man anerkender en forpligtelse over for hinanden såvel juridisk som socialt og økonomisk. Det må efter DKPs opfattelse fortsat være parternes eget valg at tilkendegive, om de ønsker at underkaste sig en sådan forpligtelse. Vil man ikke det, må man anerkende tabet af visse rettigheder, der er forbundet med ægteskabet.

Over for en eventuel indvending om, at det kan være kvinden, der ikke vil giftes, og derved afskærer faderen fra at få forældremyndigheden, mener DKP, at det for det første kunne løses ved, at kvinden frivilligt anerkender delt forældremyndighed, eller at hun frivilligt overlader faderen forældremyndigheden. For det andet, at det i de tilfælde, hvor kvinden ikke ønsker dette, fortsat må være kvindens ret at få tildelt forældremyndigheden over det barn, hun har båret og bragt til verden, hvis hun selv ønsker det. Vi skal ikke glemme, at kvinderne først i 1922 erhvervede forældremyndigheden over deres egne børn.

Vi må endvidere betragte det som uholdbart, at man på længere sigt fortsætter den hidtidige praksis fra samfundets side, således som det fremgår af bilagene 182 og 187 fra retsudvalgets almindelige del, med hensyn til skattelovgivningen og sociallovgivningen. Hvor det drejer sig om sådanne fordele som overførsel af personfradrag fra den ene til den anden, kan det ikke lade sig gøre i et papirløst forhold; dér vil man ikke tilstræbe ligestilling. Men hvor det drejer sig om sociale ydelser, lige fra børnetilskud til kontanthjælp og fripladser, bliver papirløse betragtet som ligestillet med ægtefæller selv i tilfælde,

hvor de ikke er far eller mor til barnet, og det er som sagt uholdbart.

Det skal løses over ægteskabslovgivningen, således at det ikke er økonomiske eller sociale forhold, der bestemmer, hvad der i de givne tilfælde er mest fordelagtigt. Og det er samfundets egen skyld, at vi er endt i den nuværende situation.

Derfor kan vi ikke stemme for lovforslaget, som det foreligger, men ser frem til, at det kan behandles i en sammenhæng med ægteskabsudvalgets arbejde.

Niels Helveg Petersen (RV):

Med stigende undren hørte jeg det fortryk til en ægteskabsideologisk kronik, som fru Tove Jørgensen læste op – jeg går ud fra, vi kan se det i Land og Folk i morgen. Det, sagen her drejer sig om, er jo ikke spørgsmål om ægteskabslovgivningen. Der er tale om at tage en del af dette problemkompleks ud – det erkender jeg – fra den samlede revision af ægteskabslovgivningen. Med hvilket formål? Ikke et formål, der i og for sig har med ægteskab at gøre, men med det formål at gennemføre ændringer, der kan være til børnenes tarv; det er jo det, den sag drejer sig om.

Derfor må jeg også helt afvise de synspunkter, der er kommet til udtryk fra kristeligt folkeparti, fra det konservative folkeparti og fra venstre, om at man ikke kan gennemføre dette uden at afvente den store revision af ægteskabslovgivningen. Vel kan man det, for sigtet med dette er i særlige tilfælde, hvor der er et dokumenteret behov derfor, at give domstolene en mulighed for at tillægge faderen forældremyndigheden til et barn i et papirløst forhold. Det er, hvad sagen drejer sig om. Det kan være velmotiveret i ganske få tilfælde. Det åbner denne lovgivning mulighed for, og det medvirker vi gerne til.

Inge Krogh (KrF):

Jeg vil til hr. Niels Helveg Petersen sige, at kristeligt folkeparti ikke har anført noget om, at man vil afvente ægteskabsudvalgets endelige udtalelser om dette problem. Når vi afviser dette forslag, skyldes det, at vi mener, det vil undergrave ægteskabet som institution i vores samfund, det ægteskab, som er et tegn på vores kristne kultur.